

Njedźela po hodźoch!

Boži měr w Chrystuŝu Jeŝuŝu budź ŝ wami! Hamjeń.
Lubi bratsja, lube kotry, dženŝniŝchi džeń rěka „njedźela
po hodźoch“. Chze tole mjeno naŝ jeno dopomnicź, ŝo ŝu
lube hody ŝaŝo nimo, ŝo ŝmy ŝaŝo raŝ ŝa jene lěto ŝpěwali:
„O najwjeŝelŝchi, o najŝbóžniŝchi, hnady polnicźki Boži dnjo!“
— ŝo ŝu hodowne ŝwěcźki wuhaŝnjene? Ně! dženŝniŝcha
njedźela a jejne mjeno ma wjele wjazy na ŝebi; wona chze
ŝo tebję praŝhecź: Luby ŝchescźijano, ŝy tele ŝandžene dny
ŝ prawym hodownym žohnowanjom wobeschoł? Wostanje
hodowny měr, wjeŝele a ŝbože w twojej wutrobje? Stejiŝch
dale pŝchi žlobiku w hodownym ŝwětle, khodžiŝch ty na
Bethlehemŝkich pucźach tamnych paŝtyrjom, a je najlěpŝchi
hodowny dar, twój ŝbóžniŝ Jeŝuŝ Chrystuŝ ŝam, twój
czaŝny a wěcžny džel? O, ŝo bychmy w luboŝeći Božej,
pŝches Jeŝuŝowu hnadu a ŝ dostatkom ŝwjateho Ducha na
tajke praŝchenja ŝe ŝwojim žiwjenjom a wumrjecžom
prawe wotmolwjenje namaŝali. O, ŝo by naŝche žyłe ži-
wjenje ŝtajny a trajny ŝbožowny, haj ŝbóžny hodowny
ŝwjedžen było. A to je tež roŝpominanje a napominanje
naŝcheho ŝwjateho Božeho ŝłowa; kędžbujęze na njo ŝ žylej
wutrobu a duŝchu!

Scjenje ŝwj. Jana 1, 1—5.

W ŝpoczatku bě to ŝłowo, a to ŝłowo bě pola Boha, a Bóh
bě to ŝłowo. To ŝamo běŝche w ŝpoczatku pola Boha. Wŝhitke
wězhy ŝu pŝches to ŝamre cžinjene, a bjes teho ŝameho njeje nicžo
ŝcžinjene, ŝchtož cžinjene je. We nim bě žiwjenje, a to žiwjenje
bě cžlowjekow ŝwětko. A to ŝwětko ŝwěcžesche w cžemnoŝeći, a
cžemnoŝeč njeje jo ŝapŝchijala. Hamjeń.